

พระตำหนัก
พระพุทธรูป
พระพุทธรูป
พระพุทธรูป

สารบาญ

๐๐๐

บทนำ	มูลเหตุแห่งนิกาย	๑
	ทุกศาสนาจำต้องมีนิกาย	๑
	มูลเหตุแห่งนิกาย	๒
	เรื่องนิกายสืบเนื่องมาแต่ความเป็นเอตทัคคะ	๔
บทที่ ๑	ความขัดแย้งระหว่างสาวก	๑๕
	พระมหาจุนทะห้ามการวิวาท	๑๕
	เหตุแตกสามัคคีคณะภิกษุเมืองโกสัมพี	๑๘
	พระเทวทัตทำสังฆเภท	๒๐
บทที่ ๒	ภิกษุต้นบัญญัติสิกขาบท	๒๔
	กลุ่มภิกษุต้นบัญญัติสมัยพุทธกาล	๒๔
	ลักษณะการปกครองคณะสงฆ์สมัยพุทธกาล	๒๕
	มูลเหตุแห่งวิวาทาธิกรณ์	๒๖
	วิวาทาธิกรณ์ของสาวกนิครนถ์	๒๘
	ทรงแสดงวิวาทาธิกรณ์และวิธีระงับ	๒๙
	อุบายป้องกันการแตกสามัคคี	๓๒
	คุณสมบัติของผู้วินิจฉัยอธิกรณ์	๓๓
บทที่ ๓	หลักสำคัญแห่งพระพุทธศาสนา	๓๖
	พระสารีบุตรแสดงสังคีตีสสูตร-ทสุตตรสูตร	๓๘
บทที่ ๔	เหตุไม่ทรงแต่งตั้งผู้แทนพระองค์	๔๒
	พระอัครสาวกนิพพานก่อนพระพุทธองค์	๔๒
	พระมหากัจจानะขอผ่อนผันสิกขาบท	๔๕
	พระพุทธชานุญาตเรื่องถอนสิกขาบทเล็กน้อย	๔๖

บทที่ ๔	พระพุทธศาสนากับศาสนาอื่น	๔๘
	การแข่งขันกับศาสนาพราหมณ์	๔๘
	สังฆมณฑล แบ่งเป็น ๒ ฝ่าย (อาจริยวาท-เถรวาท)	๕๐
	หลักการตัดสินพระธรรมวินัย	๕๒
บทที่ ๖	สังฆมณฑลหลังพุทธกาล	๕๖
	ปฐมสังคายนา	๕๖
	มติที่ประชุมเกี่ยวกับสิกขาบท	๕๘
	การปรับอาบัติพระอานนท์	๕๙
	พระปุราณะค้ำนการประชุม	๖๐
	สาเหตุของการค้ำน	๖๑
	ข้อวิจารณ์ของผู้เขียน	๖๔
บทที่ ๗	ปัญหาเรื่องภาษามคธ	๖๕
	พระศาสดาไม่ทรงผูกขาดภาษามคธ	๖๖
	หลักฐานจากพระวินัยปิฎก และพระสุตตันตปิฎก	๖๘
	เหตุไม่ทรงอนุญาตให้ยกขึ้นสู่สัสสกฤต	๗๐
	มติของพระเถระในรุ่นก่อน	๗๐
บทที่ ๘	เหตุที่ปฐมสังคายนาใช้ภาษามคธ	๗๑
	ปัญหาเรื่องพระไตรปิฎก	๗๒
	พราหมณ์นิยมมุขปาฐะ	๗๒
	คณะสงฆ์แบ่งหน้าที่จำพระพุทธวจนะ	๗๓
	ข้อวินิจฉัยเรื่องอักษรศาสตร์ในครั้งพุทธกาล	๗๖
บทที่ ๙	ปัญหาเรื่องอภิธรรมปิฎก	๗๙
	เหตุผลฝ่ายปฏิเสธพระอภิธรรม	๘๐
	เหตุผลฝ่ายรับรองพระอภิธรรม	๘๑

	มติในคัมภีร์อัฐสุสาลินี	๘๓
	ทัศนะวิจารณ์ของผู้เขียน	๘๖
	ปัญหาเรื่องขุททกนิกาย	๙๐
บทที่ ๑๐	พระพุทธศาสนาในศตวรรษที่ ๑	๙๓
	พระเจ้าอชาตศัตรูย้ายเมืองหลวง	๙๓
บทที่ ๑๑	เรื่องกาฬาสก และอโศก	๙๕
	มติฝ่ายปกครองบาลี	๙๕
	คักราชกษัตริย์ลังกา	๙๗
	หลักฐานประกอบจากเถรวังค์	๙๙
	มติฝ่ายปกครองสันสกฤต	๑๐๑
	ทัศนะวิจารณ์ของผู้เขียน	๑๐๔
บทที่ ๑๒	ปัญหาเรื่องพุทธคักราช	๑๐๙
	จดหมายเหตุฟ้าเหียน	๑๐๙
	มติธรรมมาจารย์ฮวบหลิน	๑๑๐
	มติลังกา	๑๑๐
	มติฝ่ายจีน (ต่อซุ่มปักกิ่ง)	๑๑๑
	มติศาสตราจารย์ อูอิชะกุยุ	๑๑๑
	มติศาสตราจารย์ ตากากุสุ	๑๑๒
	มติศาสตราจารย์ แมกซ์มิลเลอร์	๑๑๓
	มตินายเอฟ.ดับบลิว.โทมัส	๑๑๓
	มตินายจี.เอฟ.ฟลิท	๑๑๓
	มติพันเอกคันนิงแฮม	๑๑๔
	มติธรรมมาจารย์ อินสุน	๑๑๔
	มติ ดร.หยวนชิง	๑๑๔

	สรุปรวมต่าง ๆ	๑๑๕
	ทัศนะวิจารณ์ของผู้เขียน	๑๑๖
บทที่ ๑๓	พระพุทธศาสนา ศตวรรษที่ ๑-๒	๑๒๐
	มูลเหตุแห่งหุตติยสังคายนา	๑๒๐
	ความวิบัติแห่งสี่ลสามัญญตา (วัตถุ ๑๐ ประการ)	๑๒๑
	<u>พระเจ้ากาฬโคกกลับพระทัย</u>	๑๒๓
	หุตติยสังคายนา	๑๒๕
	คาถาจากคัมภีร์ที่ปวังสะ	๑๒๗
	พระพุทธศาสนาดังเดิมตามปกรณบาลี	๑๓๒
บทที่ ๑๔	ความวิบัติอันเนื่องด้วยทฤษฎีสามัญญตา	๑๓๓
	ประวัติพระมหาเถระ	๑๓๓
	ผลแห่งทฤษฎี ๕ ข้อ	๑๓๕
	ปัจฉิมวาระพระมหาเถระ	๑๓๖
	พระพุทธศาสนาดังเดิมตามปกรณสันสกฤต	๑๓๘
	ทัศนะวิจารณ์ของผู้เขียน	๑๓๙
บทที่ ๑๕	พุทธศาสนาในศตวรรษที่ ๒	๑๔๑
	กรีกกรากานอินเดีย	๑๔๑
	ศึกกรีกกับอินเดีย	๑๔๒
	จันทรคุปต์กัษชาติ	๑๔๔
	พระเจ้าพินทุसार	๑๔๗
บทที่ ๑๖	อโศกมหาราชัน	๑๔๙
	ประวัติพระเจ้าอโศกในปกรณสันสกฤต	๑๕๐
	ประวัติอโศกในปกรณบาลี	๑๕๒
	พระเจ้าอโศกในประวัติศาสตร์	๑๕๔

	มูลเหตุทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา	๑๕๕
บทที่ ๑๗	ระบบการปกครองโดยธรรมาธิปไตย	๑๕๗
	ทรงอุทิศพระองค์เป็นธรรมทาส	๑๕๙
	เสด็จประพาสเพื่อธรรม	๑๖๐
	ทรงปฏิวัติสังคมโดยธรรม	๑๖๑
	เลิกพิธีรีตองและให้ปฏิบัติธรรมแทน	๑๖๓
	อบรมให้รู้คุณค่าธรรมทาน	๑๖๓
	ทรงตั้งข้าหลวงส่งเสริมปฏิบัติธรรมแทนพระองค์	๑๖๔
	พระราชโองการกำชับข้าหลวงปกครองหัวเมือง	๑๖๕
	แผ่ธรรมานุภาพแก่หัวเมืองและประเทศชายแดน	๑๖๖
	ผลการปกครองในระบอบธรรมาธิปไตย	๑๖๗
	อักษรศาสตร์ยุคพระเจ้าอโศก	๑๖๘
	ให้ความคุ้มครองแก่ทุกศาสนา	๑๖๙
บทที่ ๑๘	พุทธศิลป์ยุคพระเจ้าอโศก	๑๗๒
	การสร้างพระสถูป ๘๔,๐๐๐ องค์	๑๗๒
	มหาเถรสมาคมสมัย	๑๗๕
	ประวัติพระโมคคลีบุตรติสสเถระ	๑๗๕
	ประวัติพระอุปัฏฐกเถระ	๑๗๖
	ประวัติพระวิตโศกหรือพระติสสเถระ	๑๗๘
	ประวัติพระมหินทระ	๑๗๙
 บทที่ ๑๙	ตติยสังคายนา	๑๘๑
	งานธรรมทูต	๑๘๓
	ทัศนะวิจารณ์ของผู้เขียน	๑๘๕
	ปัญหาเรื่องตติยสังคายนา	๑๘๖

	ปัญหาเรื่องงานธรรมทูต	๑๘๘
	ปัจฉิมวาระของพระเจ้าอโศก	๑๙๑
บทที่ ๒๐	ราชวงศ์ "ศุงคะ"	๑๙๓
	ภัยแห่งพระพุทธศาสนาในแคว้นมคธ	๑๙๓
	พินฟูพิธ้อศวเมธ	๑๙๔
	ราชวงศ์อันธระ	๑๙๕
	อาณาจักรกรีกในเอเชีย	๑๙๖
บทที่ ๒๑	พระเจ้ามิลินท์กับพระพุทธศาสนา	๑๙๙
	พระเจ้ามิลินท์กับพระนาคเสน	๑๙๙
	ย่อเรื่องมิลินท์ปัญหา	๒๐๐
	พระเจ้ามิลินท์เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา	๒๑๖
บทที่ ๒๒	กำเนิดพระพุทธรูป	๒๑๘
	อิทธิพลเผ่างัวยลี	๒๑๙
	ราชวงศ์กุษาณ	๒๒๑
	กนิษกะมหาราชัน	๒๒๓
	การสังคายนาของนิกายสรวาสตีวาทีน	๒๒๕
บทที่ ๒๓	หลักธรรมของนิกาย	๒๒๘
	นิกายมหาสังฆิกะวาท	๒๒๙
	หลักธรรมสำคัญ ๔๑ ข้อ	๒๓๒
บทที่ ๒๔	นิกาย "อันธกะ"	๒๖๘
	กิงของนิกาย	๒๖๘
	ทิวฎฐิสำคัญของนิกาย ๒๒ ข้อ	๒๖๘
บทที่ ๒๕	นิกายปลีกย่อยบางนิกาย	๒๘๑
	นิกายเอกวยทวาริกะ	๒๘๑

	นิกายโลโกตตรวาทิน	๒๘๑
	นิกายโคกุกิเกะ	๒๘๑
	นิกายพหุศรุตียะ	๒๘๒
	นิกายปฺรชญาปฺติวาทิน	๒๘๓
	นิกายใจตียคิริ, นิกายอปรเสลียะ, นิกายอุตตฺรเสลียะ	๒๘๓
	นิกายอุตตฺรระปะณะ (และหลักธรรม ๑๒ ข้อ)	๒๘๔
	นิกายเวตุลลกะ (และหลักธรรม ๗ ข้อ)	๒๙๑
บทที่ ๒๖	นิกายสรวาสติวาทิน	๒๙๔
	คณาจารย์สำคัญของนิกาย	๒๙๗
	ปัญหาเรื่องพระอศฺวโมษะ	๒๙๘
	ประวัติพระอศฺวโมษะ	๓๐๐
	วินัยปิฎก	๓๐๓
	พระสูตรตันตปิฎก	๓๐๕
	พระอภิธรรมปิฎก	๓๐๗
	มหาวิภาษาศาสตร์	๓๑๐
บทที่ ๒๗	หลักธรรมนิกายสรวาสติวาทิน	๓๑๒
	รูปธรรม ๑๑	๓๑๒
	จิตตธรรม ๑	๓๑๒
	จิตตสัมปยุตตธรรม ๔๖	๓๑๒
	จิตตวิปยุตตสังขารธรรม ๑๔	๓๑๔
	สัมปโยคนัย	๓๑๔
	ปฏิฐานนัย	๓๑๕
	ปัจจัย ๔	๓๑๖
	ผล ๕	๓๑๗

	มติใหญ่ ๔ มติ	๓๒๐
	หลักธรรมสำคัญ ๓๔ ข้อ	๓๒๓
บทที่ ๒๘	นิกายเสาตรนุติกวาทีน	๓๔๕
	ประวัตินิกาย	๓๔๕
	หลักธรรมสำคัญ ๑๔ ข้อ	๓๔๗
บทที่ ๒๙	นิกายวัชชีบุตร	๓๕๘
	ประวัตินิกาย	๓๕๘
	หลักธรรมสำคัญ ๔ ข้อ	๓๕๙
บทที่ ๓๐	นิกายสมัตติยะ	๓๖๗
	ประวัตินิกาย	๓๖๗
	หลักธรรมสำคัญ ๑๐ ข้อ	๓๖๗
บทที่ ๓๑	นิกายมหิศาสกะ	๓๗๗
	ประวัตินิกาย	๓๗๗
	หลักธรรมสำคัญ ๑๘ ข้อ	๓๗๘
บทที่ ๓๒	นิกายธรรมคุปตะ	๓๘๑
	ประวัตินิกาย	๓๘๑
	หลักธรรมสำคัญ ๕ ข้อ	๓๘๒
บทที่ ๓๓	นิกายเหมวันตะและกาศยปิยะ	๓๘๔
	นิกายวิภังชวาทีน	๓๘๔
บทที่ ๓๔	นิกายเถรวาท	๓๘๖
	ประวัตินิกาย	๓๘๖
	เถรวาทสุลลังกา	๓๘๘
	พระพุทธโฆษาจารย์มาลังกา	๓๘๙
	วรรณคดีเถรวาท	๓๙๑

พระไตรปิฎก	๓๔๒
คัมภีร์อรรถกถา	๓๔๕
อรรถกถาพระวินัยปิฎก	๓๔๖
อรรถกถาพระสุตตันตปิฎก	๓๔๖
อรรถกถาพระอภิธรรมปิฎก	๓๔๗
ปกรณ์วิเศษ	๓๔๗
บทที่ ๓๔ ปรัชญาอภิธรรมฝ่ายบาลี	๓๔๙
เรื่องจิต ๘๔	๓๔๙
เจตสิก ๕๒	๔๐๒
รูป ๑๘	๔๐๓
นิพพาน ๒-๓	๔๐๔
ปณิธานกถา	๔๐๗
ปัจฉิมพจน์	๔๐๘
หนังสือใช้ประกอบการเรียบเรียง	๔๑๐